

COI0X0245MUQ

Česká obchodní inspekce

Ústřední inspektorát
Gorazdova 1969/24, 120 00 Praha 2

Sp. zn.: ČOI 99444/24/1000
Č. j.: ČOI 38284/26/O100/Sy/Št
SEČ: 10/0766/24

Praha
16.03.2026

ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle ust. § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o odvolání:

obviněné společnosti **K & P čerpací stanice s. r. o.**, Horní Bradlo 26, 539 53, IČO 287 50 900, právně zastoupené JUDr. Petrem Vališem, advokátem se sídlem Balbínova 1093/27, 120 00 Praha 2, IČO 483 23 438, podaném proti rozhodnutí Inspektorátu České obchodní inspekce Středočeského a Hl. města Prahy ze dne 3. 6. 2025, č. j. ČOI 60989/25/1000, kterým jí byla uložena úhrnná pokuta ve výši **150 000 Kč** (slovy: jedno sto padesát tisíc korun českých) pro porušení ust. § 3 odst. 1 a § 5 odst. 7 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pohonných hmotách“) a naplnění skutkových podstat přestupků podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) a § 9 odst. 6 písm. e) zákona o pohonných hmotách a kterým bylo dále obviněné v souladu s ust. § 95 odst. 1 zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“) ve spojení s ust. § 79 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) uloženo uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši **2 500 Kč** (slovy: dva tisíce pět set korun českých) ve smyslu ust. § 6 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, **takto**:

I. Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se napadené rozhodnutí mění tak, že se slova „úhrnná pokuta ve výši 150 000 Kč (slovy: jedno sto padesát tisíc korun českých)“ nahrazují slovy „úhrnná pokuta ve výši 50 000 Kč (slovy: padesát tisíc korun českých)“.

II. Ve zbytku se napadené rozhodnutí podle ust. § 90 odst. 5 věta druhá správního řádu potvrzuje.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, VS 1107661024, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, VS 1107661024, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Napadené rozhodnutí spolu s podklady a podaným odvoláním bylo odvolacím správním orgánem přezkoumáno v plném rozsahu a byly shledány důvody pro jeho změnu.

Napadeným rozhodnutím Inspektorátu České obchodní inspekce Středočeského a Hl. města Prahy je společnost K & P čerpací stanice s. r. o., se sídlem Horní Bradlo 26, 539 53, IČO 287 50 900 (dále jen „obviněná“) viněna z porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách, kterého se dopustila tím, že dne 12. 8. 2024 v provozovně č. 1010678825, umístěné na adrese Červená Lhota 1, 277 45 Úžice, nabízela k prodeji motorový benzin s obchodním názvem Natural 95, který nevyhověl sledovaným ukazatelům jakosti:

„Obsah ethanolu“, neboť byla u odebraného vzorku č. 229/10/24/V zjištěna hodnota tohoto ukazatele 8,00 % V/V, přičemž povolená maximální hodnota stanovená technickou normou ČSN EN 228 (při zahrnutí nejistoty měření dle technické normy ČSN EN ISO 4259) činí 5,21 % V/V,

„Celkový obsah kyslíku“, neboť byla u odebraného vzorku č. 229/10/24/V zjištěna hodnota tohoto ukazatele 3,51 % m/m, přičemž povolená maximální hodnota stanovená technickou normou ČSN EN 228 (při zahrnutí nejistoty měření dle technické normy ČSN EN ISO 4259) činí 2,81 % m/m.

Dále je obviněná viněna z porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách, kterého se dopustila tím, že dne 15. 8. 2024 v provozovně č. 1010678825, umístěné na adrese Červená Lhota 1, 277 45 Úžice, nabízela k prodeji motorový benzin s obchodním názvem Natural 95, který nevyhověl sledovaným ukazatelům jakosti:

„Obsah ethanolu“, neboť byla u odebraného vzorku č. 242/10/24/V zjištěna hodnota tohoto ukazatele 7,99 % V/V, přičemž povolená maximální hodnota stanovená technickou normou ČSN EN 228 (při zahrnutí nejistoty měření dle technické normy ČSN EN ISO 4259) činí 5,21 % V/V,

„Celkový obsah kyslíku“, neboť byla u odebraného vzorku č. 242/10/24/V zjištěna hodnota tohoto ukazatele 3,51 % m/m, přičemž povolená maximální hodnota stanovená technickou normou ČSN EN 228 (při zahrnutí nejistoty měření dle technické normy ČSN EN ISO 4259) činí 2,81 % m/m.

Dále je obviněná viněna z porušení ust. § 5 odst. 7 písm. a) zákona o pohonných hmotách a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 9 odst. 6 písm. e) zákona o pohonných hmotách, kterého se dopustila tím, že ve dnech 12. 8. 2024 a 15. 8. 2024 v provozovně č. 1010678825, umístěné na adrese Červená Lhota 1, 277 45 Úžice, nezajistila grafické označení štítkem na pistoli výdejního stojanu pro pohonnou hmotu s obchodním názvem Natural 95, a to za účelem rozlišení základních typů paliv.

Dále je obviněná viněna z porušení ust. § 5 odst. 7 písm. a) zákona o pohonných hmotách a naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 9 odst. 6 písm. e) zákona o pohonných hmotách, kterého se dopustila tím, že dne 16. 8. 2024 v provozovně č. 1010678825, umístěné na adrese Červená Lhota 1, 277 45 Úžice, nezajistila grafické označení štítkem správného provedení na pistoli ano na pevné části výdejního stojanu pro pohonnou hmotu s obchodním názvem Natural 95, a to za účelem rozlišení základních typů paliv.

Na základě těchto zjištění, blíže konkretizovaných v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a ve spise k této věci, byla obviněné uložena úhrnná pokuta ve výši 150 000 Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 2 500 Kč.

Obviněná podala proti tomuto rozhodnutí prostřednictvím svého právního zástupce odvolání, napadené rozhodnutí považuje za nesprávné a v rozporu s právními předpisy.

Obviněná nejprve namítá nevypořádání se s její obhajobou klienta a nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Obviněná využila práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a to přípisem ze dne 10. 4. 2025, v rámci kterého učinila též návrh na doplnění dokazování. Správní orgán se k některým aspektům obhajoby vyjádřil v rozhodnutí, většinu z nich však opomenul. Na str. 7 rozhodnutí správní orgán akcentuje, že odpovědnost je zde objektivní s možností liberace. Právě proto obviněná už v rámci přípisu učinila řadu tvrzení a navrhla i též celou řadu důkazů, které se této oblasti týkaly a které právě měly liberační důvody v této věci prokázat. Správní orgán z nich však neprovedl ani jediný. Správní orgán pak obviněné vyčítá, že vynaložení veškerého úsilí nebylo z její strany prokázáno – když správní orgán zároveň neprovedl ani jeden jediný důkaz, tedy svým postupem zmařil možnost klienta cokoliv prokázat. K tomu lze odkázat na závěry soudní praxe vztahující se k povinnosti orgánů vypořádat se s argumentací obviněného a následně své závěry v rozhodnutí náležitě odůvodnit. Obviněná odkazuje na závěry Ústavního soudu ve věci sp. zn. IV. ÚS 1898/21. Z ustálené rozhodovací praxe Ústavního soudu se rovněž podává, že nereaguje-li Nejvyšší soud adekvátně na argumentaci účastníka řízení uvedenou v dovolání, splňuje-li samozřejmě dovolání v daném směru zákonné náležitosti, postupuje v rozporu s požadavky na řádné odůvodnění a čl. 36 odst. 1 Listiny.

Co do podjatosti SGS se správní orgán vyjádřil takto „K námitce podjatosti inspekčního orgánu SGS správní orgán uvádí, že tento nemá žádné pochybnosti o její nepodjatosti a skutečnost, že jejich služeb využívá kontrolní orgán a patrně také dodavatel pohonných hmot Čepro nelze podezření z podjatosti dovést. Inspekční orgán SGS je komerční subjekt, který poskytuje služby zákazníkům, kteří o tyto služby projeví zájem, což je naprosto standardní a zákonný postup.“ Zde se správní orgán podle obviněné mohl a měl vypořádat s námitkou podjatosti, což však neučinil. Není rozhodné, že správní orgán žádné pochybnosti o (ne)podjatosti SGS nemá. Laboratoř SGS objektivně v této věci prováděla i předchozí měření a byl tak u ní od počátku objektivně dán vztah k této věci.

Obviněná dále namítá nepřiměřenost uložené sankce, závažnost jednání nebyla podle obviněné správně posouzena. Obviněná oceňuje, že státní orgán – Česká obchodní inspekce – přiznal obecnou škodlivost benzínu E10. Nelze odhlédnout od skutečnosti, že tím, kdo předepisuje nutnost výroby, prodeje a používání právě „škodlivého“ benzínu E10 je primárně sám stát (byť samozřejmě pod nezanedbatelným vlivem eurounijní právní úpravy), neboť sice dle současné právní úpravy není benzín E10 povinným, ale zároveň nadále platí povinnost tzv. snižovat emise, což nepřímo stanoví nutnost jeho výroby, prodeje a používání.

Správní orgán byl povinen při ukládání sankce zabývat se mj. kritérii co do přestupku (§ 38 zákona o přestupcích). Této povinnosti však správní orgán podle obviněné nedostál. Správní orgán se co do závažnosti přestupku zaměřil na „rozpětí stanovené pokuty“. Z rozhodnutí se nepodává, že by správní orgán zohlednil kritéria další a pokud je zohlednil, není

z rozhodnutí zřejmě jak a na základě čeho. Bylo šetřeno, kolik osob si za těch několik dnů načerpalo benzín E5, resp. E10 a v jakém množství? Zda, případně jaký, prospěch z toho klient měl? Jaké měl klient tržby, resp. jakou výtoč? Správní orgán (nijak) nerozlišil, zda k danému jednání mělo dojít na frekventovaném tahu s velkým odběrem PHM a větším množstvím ohrožovaných osob – nebo naopak jako v případě klienta, v jedné menší čerpací stanici lokálního významu s minimálním výdejem PHM, kde se nadto dá předpokládat, že místní uživatelé jsou srozuměni s tím, že odebírají benzín E10 a ani nemohou být „uváděni v omyl“ nesprávným, či absentujícím označením benzínu. Už jen skutečnost, že je „rozpětí stanovené pokuty“ je od 0,- Kč do 5.000.000,- Kč dává tušit, že odůvodnit výši ukládané sankce toliko možným zákonným rozpětím (jak učinil správní orgán), nelze.

Obviněná upozorňovala na nepřiměřenou výši pokuty ve výši 150.000,- Kč a navrhla doplnit dokazování o „jednotlivá pravomocná rozhodnutí vydaná ze strany ČOI směrem ke kontrolovaným a pokutovaným subjektům, jak jsou (pro přehlednost a detail) uvedena v příloze k tomuto podání“. Ani tomuto důkaznímu návrhu správní orgán nevyhověl, a to za situace, kdy mu v obstarání těchto důkazních prostředků ničeho nebránilo, když ona rozhodnutí sám správní orgán vydával. Ze soupisu již udělených pokut se jednoznačně podává, že za stejně kvalifikovaná jednání byly pachatelům udělovány násobně nižší pokuty, než která byla v příkazu a následně v rozhodnutí, udělena obviněné.

Konkrétně obviněná upozornila, že například kontrolovaná osoba PRAGITRANS s.r.o. provozující čerpací stanici Praha 5 – Stodůlky: Čerpací stanice: Čerpací stanice Hájčů 2648/12, Stodůlky, 155 00 bylo za nedodržení parametrů co do obsahu ethanolu a obsahu kyslíku – včetně nezajištění grafického označení štítkem na pistolích výdejního stojanu – uložena pokuta ve výši 30.000,- Kč. Tedy za totožnou právní kvalifikaci bylo této osobě uložena pokuta 5x (!) nižší, než jaká byla původně uložena obviněné v příkazu a následně v rozhodnutí.

K tomu, aby správním orgánem uložená sankce mohla uspět jako zákonná, musí být posouzeny tyto oblasti:

- a. pokuta být uložena v zákonem předpokládaném rozmezí – pouze tento parametr byl ze strany správního orgánu splněn,
- b. posouzení povahy a závažnosti přestupku – toto správní orgán posoudit toliko „rozpětím stanovené pokuty“, aneb vlastně kritériem pod písm. a. výše. Jiné individuální posouzení správní orgán neprováděl.
- c. posouzení, zda výše pokuty je adekvátní směrem k osobě pachatele, zejména co do jeho majetkových poměrů – toto posouzení správní orgán vůbec neučinil,
- d. posouzení, zda výše pokuty odpovídá obvyklé rozhodovací praxi v obdobných případech – zde správní orgán tvrdí, že „nevybočuje“ (aniž správní orgán uvedl, na základě čeho takový závěr činí), přičemž obviněná prokázala, že uložená výše pokuty zjevně vybočuje z výše dosud uložených pokut za přestupky v obdobných věcech.

Nelze ani opomenout, že správní orgán opakovaně připomíná, že „finanční postih musí být znatelný“. Není nicméně zřejmé, jaké důkazy si správní orgán obstaral k posouzení a vyhodnocení, zda jím ukládaná pokuta je ještě citelná, a nikoliv už likvidační.

Obviněná také namítá nesprávné právní posouzení. V rozhodnutí správní orgán mj. uvádí „pokud by byl stojan označen jako motorový benzín E10, čímž by byl odebrán vzorek jako benzín E10, po zkoumání inspekčním orgánem SGS by patrně sledovaným ukazatelům jakosti vyhověl“. Přesto je klient uznáván ze dvou přestupků, jejichž meritum je jednak „nesprávné označení stojanů“ a jednak prodej PHM „nevyhovující kvality“. Přitom je zřejmé, že meritum jednání zde bylo jiné, tj. nesprávné označení benzínu E10 jako benzínu E5. A tomuto meritum jednání by měla odpovídat i právní kvalifikace případného přestupku. V současné době je totiž obviněná za jedno jednání (špatné označení PHM) sankcionována hned

dvakrát dvěma (různými) přestupky. Pokud tedy má správní orgán za prokázáno, že stojany popř. pistole byly špatně označeny (s čímž lze souhlasit), pak z tohoto špatného označení na druhé straně nelze vycházet jako ze správného (což právě správní orgán činí) a dovozovat, že tedy v nádržích mělo být jiný benzín, než tam (objektivně i dle dodacích listů) byl, tedy benzín E10.

V dané věci proběhly tři kontroly, které ale reálně byly kontrolou jedinou, z níž byl zpracováván také jen jediný protokol o kontrole, přičemž až po seznámení se s kontrolními závěry mohla obviněná na základě nich učinit adekvátní opatření k nápravě (kdy jedinou potřebnou nápravou bylo toliko řádné označení benzínu E10 – nikoliv nutnost jakkoliv zlepšovat kvalitu prodáváných PHM jako takových). Aneb mohlo jít o tzv. trvající přestupek.

Obviněná také poukazuje na další závěry, které podle ní nemají podklad v provedeném dokazování. V rozhodnutí správní orgán uvádí „Od prodávajícího spotřebitel nepochybně očekává poctivý a férový přístup a nelze po spotřebiteli požadovat, aby si sám činil závěry ohledně prodáváného benzínu na základě uvedených indikátorů (např. ceny)“. Tento závěr nemá žádnou oporu v provedeném dokazování a není zřejmé, o co jej správní orgán opírá. Má-li jít o jakousi obecnou zkušenost, pak i zde lze kontrovat, když naopak různými testy bylo prokázáno (chybné) přesvědčení řidičů, že čerpací stanice nabízející dražší PHM nabízí podstatně kvalitnější PHM, než čerpací stanice nabízející levnější PHM.

Obviněná shrnuje, že správní orgán v podstatě zcela přehlédl její argumentaci a návrh na doplnění dokazování. Rozhodnutí je v podstatném rozsahu nepřezkoumatelné, neboť krom absence přesvědčivého odůvodnění, proč nebylo vyhověno návrhům na doplnění dokazování, se z rozhodnutí nepodává ani úvaha správního orgánu směrem k liberaci, popř. k přiměřenosti výše uložené sankce (a to vše též v souvislosti s argumentací klienta). Rozhodnutí trpí tak podstatnými vadami, že nezbyvá, než jej jako nezákonné zrušit a věc vrátit správnímu orgánu k dalšímu řízení (a k doplnění dokazování), čehož se obviněná odvoláním domáhá.

Rozhodnutí bylo právnímu zástupci obviněné doručeno dne 4. 6. 2025, odvolání proti němu bylo dodáno do datové schránky prvostupňového orgánu dne 17. 6. 2025. Odvolání tak bylo podáno včas a osobou oprávněnou. Odvolací správní orgán dále přezkoumával napadené rozhodnutí podle § 98 odst. 1 zákona o přestupcích.

Po přezkoumání všech předložených písemných materiálů dospěl odvolací orgán k závěru, že správní orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění ve smyslu ust. § 3 správního řádu a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci závěrem, že se obviněná dopustila svým jednáním přestupků, které jí byly bezpečně prokázány. Neshledal též v předchozím řízení žádnou procesní vadu s dopadem na zákonnost a správnost vydaného rozhodnutí, avšak shledal důvody pro snížení uložené pokuty.

Dne 12. 8. 2024 byla provedena kontrola na čerpací stanici K & P, na adrese Červená Lhota 1, 277 45 Úžice, kterou provozuje obviněná. Za účelem kontroly jakosti pohonných hmot byly odebrány vzorky motorové nafty a benzínu. O odběru vzorků bylo sepsáno potvrzení, které je součástí úředního záznamu ze dne 12. 8. 2024. Při kontrole bylo zjištěno, že výdejní pistole pohonné hmoty Natural 95 nebyla opatřena identifikačním štítkem (výdejní stojan byl opatřen štítkem E5).

Vzorky byly následně předány akreditované laboratoři společnosti SGS Czech Republic s.r.o. Z inspekční zprávy a zkušebního protokolu ze dne 14. 8. 2024 vyplývá, že vzorek benzínu Natural 95 odebraný na výše uvedené čerpací stanici nevyhovuje limitním hodnotám stanoveným v ČSN EN 2281A1/Z2:2024 a to v parametru ethanol, kdy naměřená hodnota tohoto jakostního parametru byla 8,0 % V/V (maximální hodnota při zahrnutí nejistoty měření je 5,21 % V/V) a v jakostním parametru celkový obsah kyslíku, kdy naměřená hodnota tohoto jakostního parametru byla 3,51 % m/m (maximální hodnota při zahrnutí nejistoty měření je 2,81 % m/m).

Na základě výsledku zkoušek se inspektoři znovu dostavili na výše uvedenou provozovnu obviněné dne 15. 8. 2024, byl odebrán další vzorek benzínu Natural 95, neboť v mezidobí po odběru testovaného vzorku došlo k nové dodávce pohonné hmoty. O tomto byl sepsán úřední záznam, jehož přílohou je potvrzení o odběru vzorků. Byla rovněž provedena fotodokumentace výdejního stojanu, výdejní pistole pohonné hmoty Natural 95 nebyla opatřena identifikačním štítkem. Z inspekční zprávy a zkušebního protokolu ze dne 16. 8. 2024 vyplývá, že vzorek benzínu Natural 95 odebraný na výše uvedené čerpací stanici nevyhovuje limitním hodnotám stanoveným v ČSN EN 2281A1/Z2:2024 a to v parametru ethanol, kdy naměřená hodnota tohoto jakostního parametru byla 7,99 % V/V (maximální hodnota při zahrnutí nejistoty měření je 5,21 % V/V) a v jakostním parametru celkový obsah kyslíku, kdy naměřená hodnota tohoto jakostního parametru byla 3,51 % m/m (maximální hodnota při zahrnutí nejistoty měření je 2,81 % m/m).

S výsledkem zkoušek byla dne 16. 8. 2024 seznámena obsluha čerpací stanice, obviněná byla o tomto informována v úředním záznamu. Rovněž byla provedena fotodokumentace výdejního stojanu, výdejní pistole i stojan byly opatřeny novou přelepku E10, jejíž grafické provedení však neodpovídá příslušné technické normě (označení bylo pouze ručně napsáno na papíru) Po vyhodnocení zjištěných skutečností byl dne 17. 9. 2024 sepsán protokol o kontrole.

Příkazem ze dne 2. 12. 2024 byla obviněná za porušení ust. § 3 odst. 1 a § 5 odst. 7 písm. a) zákona o pohonných hmotách uložena úhrnná pokuta ve výši 150 000 Kč. Obviněná podala proti příkazu prostřednictvím svého právního zástupce v zákonné lhůtě odpor. V písemnosti Sdělení ve věci správního řízení ze dne 13. 3. 2025 byla obviněná informována o svých procesních právech. Obviněná zaslala své vyjádření spolu s dalšími dokumenty dne 14. 4. 2025. V napadeném rozhodnutí správní orgán neshledal důvody ke změně oproti příkazu.

Pokud jde o námitky obviněné, uvádí odvolací správní orgán následující. Správní orgán prvního stupně se argumentací obviněné a jejími návrhy zabýval v odůvodnění napadeného rozhodnutí na stranách 7 a 8. Není tedy pravdou, že by se s tvrzeními obviněné nijak nevypořádal. Argumenty obviněné nebyly shledány jako dostatečné pro naplnění liberačních důvodů, odvolací správní orgán se s tímto závěrem ztotožňuje. Naplnění liberačních důvodů ve vztahu k nevyhovující pohonné hmotě nelze shledat v tom, že obviněná dodává pohonné subjekty renomovaný subjekt, který má ke splnění kvality i příslušné atesty. Oproti názoru obviněné má odvolací správní orgán za to, že po ní lze požadovat, aby sama nechávala jí prodávané pohonné hmoty opětovně ověřovat a testovat, pokud má případně prokázat naplnění liberačních důvodů. Ke kontaminaci pohonné hmoty může navíc dojít i na samotné čerpací stanici. Správní orgán prvního stupně tedy nepochybil, pokud odmítl provést výslech řidičů jako svědků, když okolnosti závozu pohonné hmoty nejsou z hlediska odpovědnosti obviněné za přestupky podstatné. Odvolací správní orgán dále ani nemá za to, že by výslech obsluhy čerpací stanice mohl prokázat okolnosti rozhodné pro projednávanou věc. Obviněná ani netvrdila, že by snad prostřednictvím obsluhy čerpací stanice činila určité kroky k zabránění protiprávnímu jednání (právě například testování pohonné hmoty).

Pokud jde o tvrzenou podjatost laboratoře SGS, obviněná neuvedla žádné konkrétní důvody, na základě kterých by bylo možné o podjatosti uvažovat. Podjatost je možné shledat v určitém osobním vztahu k projednávané věci. Laboratoř SGS má však k projednávané věci čistě obchodní vztah, když jako akreditovaný subjekt provádí laboratorní rozbor pohonných hmot, a to jak pro subjekty podnikající v oboru (tj. dodavatele pohonných hmot a čerpací stanice) a dále také pro orgány státní správy, jako je Česká obchodní inspekce. Na základě těchto skutečností nelze podle odvolacího správního orgánu poukazovat na podjatost subjektu SGS. Odvolací správní orgán z tohoto důvodu také považuje výslech pracovníka laboratoře SGS jako nadbytečný, správní orgán prvního stupně tedy nepochybil, pokud navrhaný výslech svědka neprovedl.

K samotným výsledkům laboratorních zkoušek lze uvést, že zkoušky byly provedeny stanoveným postupem podle příslušné technické normy. Obviněná prodávala benzín jako E5, tedy celkový obsah kyslíku a ethanolu měl odpovídat tomuto typu benzínu.

Přestupek podle ust. § 9 odst. 6 písm. e) zákona o pohonných hmotách je obviněné vytýkán v bodě 3. napadeného rozhodnutí ve vztahu ke kontrolám na čerpací stanici provedeným dne 12. 8. a 15. 8. 2024. Výdejní pistole nebyla v době kontrol vůbec označena typem paliva (stojan byl označen E5). Dále je přestupek podle ust. § 9 odst. 6 písm. e) zákona o pohonných hmotách vytýkán v bodě 4. a to ve vztahu k následné kontrole provedené dne 16. 8. 2024. Obviněná prostřednictvím svých zaměstnanců provedla provizorní značení výdejního stojanu i pistole novým označením E10. Jednalo se však pouze o ručně psané označení na papíře přelepené izolepou. Grafické provedení tohoto značení tedy neodpovídalo technické normě, jak vyžaduje uvedené ustanovení zákona o pohonných hmotách. Jedná se tedy o odlišné protiprávní jednání i oproti přestupkům vytýkaným v bodech 1. a 2. výroku I. napadeného rozhodnutí.

Přestupky podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách nemohou být podle odvolacího správního orgánu trvajícím přestupkem. Při kontrole dne 15. 8. 2024 byl zjištěn nový závoz benzínu, s ohledem na tuto okolnost byl také proveden nový rozbor vzorku pohonné hmoty. Pokud jde o závěr správního orgánu, že spotřebitel očekává poctivý přístup, odvolací správní orgán se s tímto závěrem ztotožňuje. Uvedený závěr vyplývá ze samotné odpovědnosti obviněné jako provozovatele čerpací stanice, kdy objektivně odpovídá za kvalitu prodané pohonné hmoty a také správné značení výdejních stojanů a pistolí v souladu s příslušnými předpisy. Podle odvolacího správního orgánu tedy nelze argumentovat tím, že spotřebitel na základě nižší ceny bude tušit, že se jedná ve skutečnosti o benzín s vyšším obsahem ethanolu (tedy E10).

Odvolací správní orgán má na základě výše uvedeného přestupky za náležitě prokázané, další odvolací námitky obviněné se týkají uložené sankce.

Při určení výměry pokuty bylo přihlédnuto ke všem relevantním kritériím pro určení výše trestu danými ust. § 37 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, k povaze a závažnosti přestupků, k významu právem chráněného zájmu, ke způsobu spáchání přestupků a jejich následkům a k okolnostem, za nichž byly spáchány; dále k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.

Chráněným zájmem je v případě spáchaných přestupků zájem odběratelů PHM na vyhovující jakosti pohonných hmot, tak aby byla zajištěna jednotná kvalita u všech prodávaných pohonných hmot. Dále je dotčenými ustanoveními zákona o pohonných hmotách zajištěna informovanost spotřebitelů, a to stanovením jednotného značení výdejních stojanů a pistolí. Jelikož je význam zákonem chráněného zájmu obsažen ve skutkových podstatách spáchaných přestupků, nemá tato skutečnost vliv na výměru sankce.

Odvolací správní orgán nehodnotil ve prospěch ani neprospěch obviněné způsob spáchání přestupků, neboť se jednalo o typický způsob spáchání uvedených protiprávních jednání. Zohledněna byla rovněž nedbalostní forma zavinění, když nebylo zjištěno, že by obviněná jednala v úmyslu.

Následkem protiprávního jednání obviněné (porušení ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách) mohl odběratel benzínu utrpět majetkovou újmu z důvodu nejakostního paliva. Závažnost následku je dána zejména výší odchylky, v projednávaném případě se jednalo o značné překročení limitních hodnot (8 % ethanolu). Důsledkem natankování nevyhovující pohonné hmoty může být i poškození motoru, odvolací správní orgán zdůrazňuje, že přestupek je nutné chápat jako ohrožovací delikt. V projednávaném případě tedy nebylo zjišťováno, jaké množství zákazníků si natankovalo nevyhovující pohonnou hmotu.

Následkem protiprávního jednání (porušení ust. § 5 odst. 7 písm. a) zákona o pohonných hmotách) se případně mohl odběratel PHM ocitnout v nejistotě ohledně konkrétního typu paliva v důsledku absence stanoveného značení na výdejních pistolích. Rovněž v tomto případě odvolací správní orgán zdůrazňuje ohrožovací charakter tohoto přestupku, konkrétní případ poškození zákazníka není znakem skutkové podstaty spáchaného přestupku. Jedná se však o méně závažné protiprávní jednání s ohledem na skutečnost, že výdejní stojan byl označen řádně, rovněž v případě nevyhovujícího grafického provedení je pravděpodobnost případné záměny typu paliva spíše malá.

Pokud jde o další okolnosti spáchaných přestupků, správní orgán hodnotil ve prospěch obviněné skutečnost, že se ve sledovaném období z její strany jedná o první porušení právních povinností vyplývajících ze zákona o pohonných hmotách.

Odvolací správní orgán dále nesouhlasí s obviněnou v tom, že by mělo být přihlédnuto k charakteru konkrétní provozovny (lokalita apod.). Tato okolnost nijak nesnižuje závažnost protiprávního jednání spočívajícího v prodeji nejakostní pohonné hmoty.

Pokud jde o majetkové poměry, obviněná podle výkazu zisku a ztráty (dostupný v obchodním rejstříku) hospodařila za rok 2024 s obratem necelých 73 mil. Kč. V účetním období roku 2024 skončila obviněná ve ztrátě přes 6 mil. Kč, za předchozí rok dosáhla zisku 695 tis. Kč. Oproti jiným subjektům podnikajícím v oblasti distribuce pohonných hmot obviněná hospodaří s nižšími částkami, odvolací správní orgán k tomuto přihlédl při úvaze o přiměřenosti sankce.

Správní orgán prvního stupně v souladu s absorpční zásadou uložil pokutu za přestupek nejzávažnější, k ostatním přestupkům bylo přihlédnuto jako k přitěžujícím okolnostem.

Podle ust. § 2 odst. 4 správního řádu správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Pokud jde o srovnatelné případy, na které obviněná poukazuje v odvolání, společnost Pragitrans s.r.o. byla úhrnnou pokutou ve výši 30 000 Kč trestána za obdobná pochybení, kdy obsah ethanolu u odebraného vzorku činil 8,72 % V/V a celkový obsah kyslíku 3,34 % m/m. Rovněž v případě dalších subjektů byla za obdobná pochybení, vyplývající z deklarovaného typu paliva (E5) ukládána pokuta spíše v řádů nižších desítek tisíc Kč. Na základě srovnání s obdobnými případy odvolací správní orgán shledal, že pokutu je namístě snížit a to na 50 000 Kč. Pokuta v této nové výměře odpovídá závažnosti spáchaného protiprávního jednání při zohlednění všech relevantních okolností případu a je v souladu se zásadou legitimního očekávání.

Dle ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uloží správní orgán obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán tuto povinnost účastníkovi, který správní řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a to ve výši stanovené prováděcím právním předpisem. V tomto případě bylo správní řízení vyvoláno shora popsáním protiprávním jednáním obviněné. Podle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, je paušální částka nákladů řízení stanovena ve výši 2 500 Kč. Prvoinstanční orgán tak uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 2 500 Kč v souladu s právními předpisy.

Z výše uvedených důvodů proto odvolací orgán rozhodl tak, jak je shora uvedeno.

Nebudou-li uložena pokuta či náhrada nákladů řízení zaplacená ve lhůtách shora uvedených, budou vymáhány příslušným celním úřadem. Obviněná má možnost požádat o rozložení úhrady pokuty do splátek, žádost může případně podat u Inspektorátu Středočeského a Hl. města Prahy, který vedl správní řízení na prvním stupni.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (viz ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb.,
správní řád).

Ing. Jan Štěpánek
ústřední ředitel
České obchodní inspekce

COI0X01ZIYGJ

Česká obchodní inspekce
Inspektorát Středočeský a Hl. město Praha
120 00 Praha 2, Gorazdova 1969/24

Sp. zn.: ČOI 99444/24/1000
Č. j.: ČOI 60989/25/1000
SEČ: 10/0766/24/11

Praha 3. června 2025

ROZHODNUTÍ

Inspektorát České obchodní inspekce Středočeský a Hl. město Praha se sídlem Gorazdova 1969/24, 120 00 Praha 2, věcně příslušný dle ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pohonných hmotách“) a místně příslušný dle ustanovení § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“), v řízení zahájeném podle ustanovení § 78 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, rozhodl v souladu s ustanovením § 93 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich,

takto:

I. Obviněná obchodní společnost K & P čerpací stanice s. r. o., se sídlem č.p. 26, 539 53 Horní Bradlo, IČO 28750900, se **uznává vinnou:**

1. z přestupku podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách, kterého se dopustila tím, že dne 12.08.2024 v provozovně č. 1010678825, umístěné na adrese Červená Lhota 1, 277 45 Úžice, nabízela k prodeji motorový benzin s obchodním názvem *Natural 95*, který nevyhověl sledovaným ukazatelům jakosti:

„Obsah ethanolu“, neboť byla u odebraného vzorku č. 229/10/24/V zjištěna hodnota tohoto ukazatele 8,00 % V/V, přičemž povolená maximální hodnota stanovená technickou normou ČSN EN 228 (při zahrnutí nejistoty měření dle technické normy ČSN EN ISO 4259) činí 5,21 % V/V,

„Celkový obsah kyslíku“, neboť byla u odebraného vzorku č. 229/10/24/V zjištěna hodnota tohoto ukazatele 3,51 % m/m, přičemž povolená maximální hodnota stanovená technickou normou ČSN EN 228 (při zahrnutí nejistoty měření dle technické normy ČSN EN ISO 4259) činí 2,81 % m/m,

tedy

porušila povinnost prodávat pohonné hmoty, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 516/2020 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty a provedení některých dalších ustanovení zákona o pohonných hmotách

(dále jen „vyhláška č. 516/2020 Sb.“), jak jí ukládalo ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách,

d á l e

2. z přestupku podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách, kterého se dopustila tím, že dne 15.08.2024 v provozovně č. 1010678825, umístěné na adrese Červená Lhota 1, 277 45 Úžice, nabízela k prodeji motorový benzin s obchodním názvem *Natural 95*, který nevyhověl sledovaným ukazatelům jakosti:

„Obsah ethanolu“, neboť byla u odebraného vzorku č. 242/10/24/V zjištěna hodnota tohoto ukazatele 7,99 % V/V, přičemž povolená maximální hodnota stanovená technickou normou ČSN EN 228 (při zahrnutí nejistoty měření dle technické normy ČSN EN ISO 4259) činí 5,21 % V/V,

„Celkový obsah kyslíku“, neboť byla u odebraného vzorku č. 242/10/24/V zjištěna hodnota tohoto ukazatele 3,51 % m/m, přičemž povolená maximální hodnota stanovená technickou normou ČSN EN 228 (při zahrnutí nejistoty měření dle technické normy ČSN EN ISO 4259) činí 2,81 % m/m,

tedy

porušila povinnost prodávat pohonné hmoty, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 516/2020 Sb., jak jí ukládalo ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách,

d á l e

3. z přestupku podle ustanovení § 9 odst. 6 písm. e) zákona o pohonných hmotách, kterého se dopustila tím, že ve dnech 12.08.2024 a 15.08.2024 v provozovně č. 1010678825, umístěné na adrese Červená Lhota 1, 277 45 Úžice, nezajistila grafické označení štítkem na pistoli výdejního stojanu pro pohonnou hmotu s obchodním názvem *Natural 95*, a to za účelem rozlišení základních typů paliv,

tedy

jako provozovatel čerpací stanice ve smyslu ustanovení § 2 písm. h) zákona o pohonných hmotách nesplnila povinnost zajistit označení výdejních stojanů pohonných hmot grafickým označením, na které odkazují body 7.1 a 7.2 české technické normy ČSN EN 16942+A1, jak jí ukládalo ustanovení § 5 odst. 7 písm. a) zákona o pohonných hmotách,

d á l e

4. z přestupku podle ustanovení § 9 odst. 6 písm. e) zákona o pohonných hmotách, kterého se dopustila tím, že dne 16.08.2024 v provozovně č. 1010678825, umístěné na adrese Červená Lhota 1, 277 45 Úžice, nezajistila grafické označení štítkem správného provedení na pistoli ani na pevné části výdejního stojanu pro pohonnou hmotu s obchodním názvem *Natural 95*, a to za účelem rozlišení základních typů paliv,

tedy

jako provozovatel čerpací stanice ve smyslu ustanovení § 2 písm. h) zákona o pohonných hmotách nesplnila povinnost zajistit označení výdejních stojanů pohonných hmot grafickým označením, na které odkazují body 7.1 a 7.2 české technické normy ČSN EN 16942+A1, jak jí ukládalo ustanovení § 5 odst. 7 písm. a) zákona o pohonných hmotách.

II. Za spáchání výše uvedených přestupků se obviněné **ukládá** podle ustanovení § 8 odst. 3 písm. b) zákona o pohonných hmotách, ve spojení s ustanovením § 46 odst. 1 a ustanovením § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich **úhrnná pokuta ve výši 150 000 Kč** (slovy: jedno sto padesát tisíc korun českých).

Uloženou pokutu je obviněná povinna zaplatit na účet České obchodní inspekce vedený u České národní banky, č. účtu 3754-829011/0710, variabilní symbol **1107661024**, konstantní symbol 1148 (převodním příkazem), nebo 1149 (poštovní poukázkou), a to **ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.**

III. Podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s ustanovení § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“) a s ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se ukládá obviněné **povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 2 500 Kč** (slovy: dva tisíce pět set korun českých).

Paušální částku nákladů řízení je obviněná povinna uhradit ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce vedený u České národní banky č. účtu 19-829011/0710, variabilní symbol **1107661024**, konstantní symbol 0378 (převodním příkazem), nebo 0379 (poštovní poukázkou), a to **ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í

Dne 02.12.2024 vydal správní orgán Inspektorát Středočeský a Hl. město Praha České obchodní inspekce v příkazním řízení dle § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ve spojení s ustanovením § 150 odst. 1 správního řádu pod č. j. ČOI 146668/24/1000 příkaz na pokutu ve výši 150 000 Kč, jehož doručením obviněné dne 05.12.2024 bylo zahájeno správní řízení.

Proti příkazu podala obviněná dne 13.12.2024 blanketní odpor, evidovaný pod č. j. ČOI 160217/24/1000.

Sdělením před vydáním rozhodnutí ze dne 13.03.2025, č. j. ČOI 36227/25/1000, doručeným obviněné dne 13.03.2025, byla obviněná vyrozuměna o tom, že byly shromážděné veškeré podklady potřebné k rozhodnutí, které správní orgán vydá nejdříve po uplynutí 7 dnů od doručení sdělení a připomenul obviněné její oprávnění, mj. navrhopvat po dobu řízení důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení stanovisko k předmětu řízení a k podkladům pro rozhodnutí.

Obviněná dále prostřednictvím svého zmocněnce nahlédla do správního spisu, přičemž následně svůj odpor ještě odůvodnila. V tomto mimo jiné uvedla, že odebrala pohonné hmoty od společnosti ČEPRO, a.s., kde v závěru dodacích nákladních listů je atest SGS, který stvrzuje, že: *„Výrobky splňují požadavky výše uvedených norem i po přídavku biopaliv, shoda neuvedených parametrů s požadavky příslušných norem je deklarována na základě atestů dodavatelů a technologických postupů ČEPRO, a. s. Hodnoty uvedené v atestu se vztahují k pohonné hmotě před přídavkem biopaliv.“* Obviněná dále uvedla, že z (byť později) dodaného označení stojanu se podává, že nabízela k prodeji benzín E10. Benzín E10 má přitom povolený obsah ethanolu až do 10 %. Oba odebrané vzorky se přitom pohybovaly pod touto hranicí (8 %, resp. 7,99 %). Sdělila svůj názor, že ji nelze současně pokutovat jak za chybějící, či nesprávné grafické označení stojanu a zároveň z takového označení dovozovat „řádné“ nabízení benzínu E5, který má limit pro obsah ethanolu nižší. Za chybějící, popř. nesprávné označení stojanu je tak postihována dvakrát, a to dvěma souběžnými přestupky. Kromě toho provedla bez zbytečného odkladu nápravu označení, kdy při následné kontrole už byl benzín E10 řádně uveden (byť provizorním nápisem), kdy rovnou i zajistila řádné dodání popisků ukládaných normou. Byť lze ČOI přisvědčit, že formálně vzato došlo k naplnění definice přestupku za nikoliv řádné označení stojanu, nemá za to, že by byla naplněna materiální stránka přestupku. Rovněž uvedla, že je notorietou, že běžně prodávaným a dodávaným benzínem je benzín E10. Benzín E5 v současné době v podstatě ani nelze v České republice koupit – a to vyjma

prémiových paliv (Verva 100 apod.) ve zcela jiné cenové hladině, než v jaké PHM nabízela. Reálně tak absentuje riziko v podobě klamání zákazníků, kteří by se mohli domnívat, že tankují benzín E5 (tím spíše, že jí je současně vytykáno chybějící označení typu benzínu). Dále upozorňuje na možnost liberace, ke které uvádí, že odebírá PHM od spol. ČEPRO, a.s., která se prezentuje jako: „*KVALITNÍ PRODUKTY A SLUŽBY Speciální služby v oblasti přepravy, skladování a prodeje ropných produktů doplňuje ČEPRO nabídkou různých forem partnerství – kromě Certifikovaného velkoobchodu je to například projekt Dodavatelská čerpací stanice. Jedním z hlavních benefitů je garance kvality dodávaného paliva*“. Sdělila, že stěží mohla odebírat PHM od renomovanějšího obchodního partnera. To platí tím spíše, když jediným akcionářem ČEPRO je sám stát – Česká republika. Uvedené vede k poněkud paradoxní situaci, kdy státní orgán (zde ČOI) zjistí kvalitativní nedostatky PHM, které byly dodány společností patřící státu – a kdy laboratoř SGS potvrzuje kvalitu paliva (viz dodací nákladní listy), aby následně ta samá laboratoř zpochybnila vlastní předchozí atest a došla k závěru o nekvalitě paliva. S ohledem na přímé zapojení laboratoře SGS do této kauzy namítla podjatost laboratoře SGS, které neměly být ze strany ČOI předávány vzorky ke zkoumání, když ta samá laboratoř již kvalitu paliva dříve zkoumala a potvrzovala jeho shodu s normami (viz atest na dodacích nákladních listech), kdy taková společnost pak nemůže odborné (svou podstatou) znalecké chemické zkoumání v této věci provádět. Obviněná rovněž nesouhlasí s výší uložené pokuty, kdy tuto považuje za nepřiměřeně vysokou, neboť dle jejího názoru došlo toliko k neúplnému označení čerpacích stojanů. Rovněž navrhla výsledky svědků, konkrétně dvou řidičů, kteří zaváželi palivo a rovněž obsluhy čerpací stanice.

Podle ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.

Podle ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu, pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Podle ustanovení § 52 správního řádu jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.

Skutkový stav od zahájení správního řízení, resp. vydání příkazu č. j. ČOI 146668/24/1000 ve smyslu ustanovení § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, žádné změny nedoznal.

Správní orgán má za to, že skutková zjištění jsou dostatečná a prosta důvodných pochybností a použitá právní kvalifikace dopadá na vytykané protiprávní jednání. Kontrola byla provedena na základě a v mezích zákona. Protokol o kontrole byl vyhotoven podle zákona a obsahuje zákonem stanovené náležitosti, o oprávnění osob provádějících kontrolu nemá správní orgán žádné pochybnosti, stejně jako o hodnověrnosti obsahu protokolu o kontrole.

Z obsahu správního spisu, zejména pak z protokolu o kontrole vyhotoveného dne 17.09.2024, identifikační kód 102408120079011, úředního záznamu vyhotoveného dne 12.08.2024, identifikační kód 102408120079001, úředního záznamu vyhotoveného dne 15.08.2024, identifikační kód 102408150079001, úředního záznamu vyhotoveného dne 16.08.2024, identifikační kód 102408160079001, Inspekční zprávy č. 1882/2024 ze dne 14.08.2024 a Zkušebního protokolu č. 06685 ze dne 14.08.2024, zkušební laboratoře a inspekčního orgánu SGS Czech Republic, s.r.o., se sídlem U Trati 42, 100 00 Praha 10 – Strašnice (dále jen „zkušební laboratoř a inspekční orgán SGS“) a Inspekční zprávy č. 1907/2024 ze dne 16.08.2024 a Zkušebního protokolu č. 06773 ze dne 16.08.2024, zkušební laboratoře a inspekčního orgánu SGS, má správní orgán za prokázané, že kontrolní orgán České obchodní

inspekce provedl kontrolu obchodní společnosti K & P čerpací stanice s. r. o., se sídlem č. p. 26, 539 53 Horní Bradlo, IČO 28750900, týkající se plnění povinností dle zákona o pohonných hmotách. Rovněž má za prokázané, že se obviněná dopustila jednání, které je podrobně popsáno ve výrokové části tohoto rozhodnutí v čl. I.

Správní orgán při rozhodování o porušení povinnosti obviněné, podrobně uvedené v čl. I. bodu 1. a 2. tohoto rozhodnutí, vyšel z níže uvedených zákonných ustanovení a zjištěných skutečností.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách pohonné hmoty, s výjimkou elektřiny, lze prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami.

Podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 516/2020 Sb., požadované složení a jakost jsou splněny, odpovídá-li motorový benzin ČSN EN 228 a splňuje ukazatele jakosti stanovené v příloze č. 1 k této vyhlášce.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách se přestupku dopustí ten, kdo prodá nebo vydá pohonnou hmotu, s výjimkou elektřiny, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 tohoto zákona.

V dané věci je zřejmé, že kontrolní orgán provedl kontrolu na čerpací stanici PHM umístěné na adrese Červená Lhota 1, 277 45 Úžice, kterou provozuje obviněná. V rámci kontroly pracovníci České obchodní inspekce odebrali dne 12.08.2024 v této provozovně kontrolní vzorek nabízeného motorového benzínu do kontrolního nákupu (č. vzorku 229/10/24/V). Dále odebrali dne 15.08.2024 v této provozovně kontrolní vzorek nabízeného motorového benzínu do kontrolního nákupu (č. vzorku 242/10/24/V).

Správní orgán vycházel z uvedených dvou inspekčních zpráv a zkušebních protokolů, vyhotovených zkušební laboratoří a inspekčním orgánem SGS, který je akreditován Českým institutem pro akreditaci o.p.s. dle ČSN EN ISO/IEC 17025:2018. Bylo zjištěno, že uvedený kontrolní vzorek č. 229/10/24/V nevyhověl sledovanému ukazateli jakosti „Obsah ethanolu“, neboť zjištěná hodnota tohoto ukazatele činila 8,00 % V/V (při zahrnutí nejistoty měření dle technické normy ČSN EN ISO 4259). Povolená maximální hodnota tohoto ukazatele, stanovená technickou normou ČSN EN 228, přitom činí 5,21 % V/V. Rovněž bylo zjištěno, že uvedený kontrolní vzorek č. 229/10/24/V nevyhověl sledovanému ukazateli jakosti „Celkový obsah kyslíku“, neboť zjištěná hodnota tohoto ukazatele činila 3,51 % m/m (při zahrnutí nejistoty měření dle technické normy ČSN EN ISO 4259). Povolená maximální hodnota tohoto ukazatele, stanovená technickou normou ČSN EN 228, přitom činí 2,81 % m/m. Dále bylo zjištěno, že uvedený kontrolní vzorek č. 242/10/24/V nevyhověl sledovanému ukazateli jakosti „Obsah ethanolu“, neboť zjištěná hodnota tohoto ukazatele činila 7,99 % V/V (při zahrnutí nejistoty měření dle technické normy ČSN EN ISO 4259). Povolená maximální hodnota tohoto ukazatele, stanovená technickou normou ČSN EN 228, přitom činí 5,21 % V/V. Rovněž bylo zjištěno, že uvedený kontrolní vzorek č. 242/10/24/V nevyhověl sledovanému ukazateli jakosti „Celkový obsah kyslíku“, neboť zjištěná hodnota tohoto ukazatele činila 3,51 % m/m (při zahrnutí nejistoty měření dle technické normy ČSN EN ISO 4259). Povolená maximální hodnota tohoto ukazatele, stanovená technickou normou ČSN EN 228, přitom činí 2,81 % m/m.

Prodejem výše uvedené pohonné hmoty tak obviněná porušila ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, neboť prodávala PHM nesplňující požadavky na jakost stanovené jmenovanou ČSN. Správní orgán podotýká, že to, jakým způsobem došlo ke vzniku nejakosti pohonné hmoty, není v dané věci rozhodující. Odpovědnost prodávajícího za přestupek podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách je objektivní. Nezáleží tedy na míře zavinění, k naplnění skutkové podstaty tohoto přestupku může dojít i zcela nezaviněně, postačuje zjištění, že došlo k prodeji pohonné hmoty, která neodpovídá

stanoveným jakostním ukazatelům. Odvolatel se nemůže zprostit své odpovědnosti poukázáním na to, že on nejakost pohonné hmoty nezapříčinil.

Správní orgán má tak za prokazané, že obviněná jednáním popsáním v čl. I., bodu 1 a rovněž bodu 2. výrokové části rozhodnutí, porušila povinnost prodávat pohonné hmoty, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 516/2020 Sb., jak jí ukládalo ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách a naplnila tak skutkové podstaty dvou přestupků podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách.

Porušením uvedené právní povinnosti se tak obviněná dopustila shora popsanych přestupků, za jejichž spáchání se podle ustanovení § 8 odst. 3 písm. b) zákona o pohonných hmotách uloží pokuta do výše 5 000 000 Kč.

Správní orgán při rozhodování o porušení povinnosti obviněné, podrobně uvedené v čl. I. bodu 3. a 4. tohoto rozhodnutí, vyšel z níže uvedených zákonných ustanovení a zjištěných skutečností.

Podle ustanovení § 2 písm. h) zákona o pohonných hmotách je provozovatelem čerpací stanice osoba, která je vlastníkem pohonných hmot prodávaných nebo prodávaných a vydávaných na čerpací stanici; pokud vlastník čerpací stanice neprokáže, kdo je vlastníkem pohonných hmot prodávaných nebo prodávaných a vydávaných na čerpací stanici, má se za to, že provozovatelem čerpací stanice je její vlastník.

Podle ustanovení § 5 odst. 7 písm. a) zákona o pohonných hmotách, je provozovatel čerpací stanice je povinen zajistit označení výdejních stojanů pohonných hmot názvem prodávaných nebo vydávaných pohonných hmot, který je v souladu s příslušnou českou technickou normou, jež stanovuje složení a jakost pohonné hmoty, číslem české technické normy a grafickým označením, pokud na něj česká technická norma odkazuje. V daném případě se jedná o normu ČSN EN 16942+A1.

Identifikační štítky se dle normy skládají z jednoduchých tvarů a symbolů, které pomáhají spotřebiteli při určování kompatibility paliva u čerpacích stanic. Norma definuje pro každý harmonizovaný identifikační štítek velikost, tvar, barvu a ostatní informace významné pro rozpoznání kompatibility, stejně jako jeho umístění na čerpacích stanicích, grafická vyjádření jsou navržena takovým způsobem, že se mohou snadno přizpůsobit palivům navrženým na trhu. Norma vše určuje takovým způsobem, aby spotřebitel rozpoznal typ paliva, když se blíží ke stojanu čerpací stanice. Identifikační štítek musí být připevněn jak na výdejním stojanu, tak na výdejní pistolí, aby byl jasně patrný vztah mezi palivem a výdejní pistolí, respektive mezi palivem a výdejním stojanem, a na místě dobře viditelném a chráněném před opotřebením.

Kruhový tvar a minimální rozměry identifikačního štítku a symboly EX pro benzinový typ paliva upravují body 7.1 a 7.2 české technické normy ČSN EN 16942+A1. Čtvercový tvar a minimální rozměry identifikačního štítku a symboly BX pro naftový typ paliva upravují body 8.1 a 8.2 české technické normy ČSN EN 16942+A1.

Podle ustanovení § 9 odst. 6 písm. e) zákona o pohonných hmotách se provozovatel čerpací stanice dopustí přestupku tím, že nezajistí označení výdejních stojanů pohonných hmot podle § 5 odst. 7 písm. a), d) nebo e) tohoto zákona.

V dané věci je zřejmé, že kontrolní orgán provedl kontrolu na čerpací stanici PHM umístěné na adrese Červená Lhota 1, 277 45 Úžice, kterou provozuje obviněná. V rámci kontroly dne 12.08.2024 a 15.08.2024 bylo zjištěno, že obviněná nezajistila grafické označení štítkem na pistolí výdejního stojanu pro pohonnou hmotu s obchodním názvem *Natural 95*,

a to za účelem rozlišení základních typů paliv. Dále provedenou kontrolou dne 16.08.2024 bylo zjištěno, že výdejní pistole i výdejní stojan byly opatřeny identifikačním štítkem, který však neodpovídal požadavkům normy – identifikační štítek má mít tvar kruhu s obvodovou čarou. Obviněná tak nezajistila grafické označení štítkem správného provedení na pistoli ani na pevné části výdejního stojanu pro pohonnou hmotu s obchodním názvem *Natural 95*, a to za účelem rozlišení základních typů paliv, což je v rozporu s ustanovením § 5 odst. 7 písm. a) zákona o pohonných hmotách.

Správní orgán má tak za prokázané, že obviněná jednáním popsáním v čl. I., bodu 3. a rovněž v bodu 4. výrokové části rozhodnutí, jako provozovatel čerpací stanice ve smyslu ustanovení § 2 písm. h) zákona o pohonných hmotách nesplnila povinnost zajistit označení výdejních stojanů pohonných hmot a výdejních pistolí u stojanu názvem prodáváných nebo vydávaných pohonných hmot v souladu s příslušnou českou technickou normou ČSN EN 16942+A1, jak jí ukládalo ustanovení § 5 odst. 7 písm. a) zákona o pohonných hmotách a naplnila tak skutkové podstaty dvou přestupků podle ustanovení § 9 odst. 6 písm. e) zákona o pohonných hmotách. Porušením uvedené právní povinnosti se tak obviněná dopustila shora popsáných přestupků, za jejichž spáchání se podle ustanovení § 9 odst. 10 písm. c) zákona o pohonných hmotách uloží pokuta do výše 3 000 000 Kč.

V souladu s kontrolním zjištěním vzal tedy správní orgán za prokázané, že se obviněná obchodní společnost jednáním popsáním v čl. I. výrokové části rozhodnutí dopustila jmenovaných přestupků. Správní orgán tedy považuje skutková zjištění uvedená v čl. I., bodech 1., 2., 3., 4. za dostatečná a odpovědnost obviněné za plně prokázanou.

Dále k výše uvedené argumentaci obviněné.

Obviněná odůvodnění staví zejména na svém předpokladu – jestliže prodávané pohonné hmoty, resp. benzín odebírá od renomovaného dodavatele, kterým je společnost Čepro, a tento deklaruje, že výrobky splňují požadavky norem, kdy atest navíc provádí společnost SGS, nemohla se dopustit deliktního jednání prodejem nekvalitní pohonné hmoty. I když v daném případě je jádro deliktního jednání jinde, správní orgán je nucen obviněnou upozornit, že odpovědnost právnické osoby za přestupek je odpovědností objektivní, tj. obligatorním znakem skutkové podstaty přestupku není zavinění, neboť k vyvození odpovědnosti právnické osoby za spáchaný přestupek postačuje již okolnost porušení nebo nesplnění povinnosti stanovené zákonem. Tato odpovědnost však není odpovědností absolutní, neboť ke zmírnění této tvrdosti v konkrétním případě slouží institut tzv. liberace, tj. zproštění odpovědnosti právnické osoby za přestupek. Ke zproštění odpovědnosti právnické osoby za přestupek dochází v souladu s ustanovením § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich tehdy, jestliže právnická osoba prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. V takovém případě právnická osoba za spáchaný přestupek neodpovídá. Vynaložení veškerého úsilí musí právnická osoba v rámci přestupkového řízení prokázat, což však obviněná neučinila, neboť výše uvedené argumenty nemohou být dostatečné pro závěr, že by vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právních povinností zabránila. Obviněná v odůvodnění mimo jiné uvedla, že: „Z (byť později) dodaného označení stojanu se podává, že klient nabízel k prodeji benzín E10. Benzín E10 má přitom povolený obsah ethanolu až do 10 %. Oba odebrané vzorky se přitom pohybovaly pod touto hranicí (8 %, resp. 7,99 %)“. Zde je nutné upozornit na skutečnost, že obviněná prodávala kontrolovaný benzín s označením stojanu E5, byť patrně se ve skutečnosti jednalo o benzín E10. Z provedené fotodokumentace je zřejmé, že prodejní stojan byl označen E5, dále z úředního záznamu vyhotoveného dne 12.08.2024, identifikační kód 102408120079001 i úředního záznamu vyhotoveného dne 15.08.2024, identifikační kód 102408150079001, je rovněž zřejmé, že odebraný vzorek je v obou případech označen jako „Benzín motorový (E5)“. Inspekční orgán SGS tedy posuzoval sledované ukazatele jakosti pro motorový benzín E5, kterým oba vzorky nevyhověly, jak uvedeno ve výroku. Správní orgán připouští, že pokud by

byl stojan označen jako motorový benzín E10, čímž by byl odebrán vzorek jako benzín E10, po zkoumání inspekčním orgánem SGS by patrně sledovaným ukazatelům jakosti vyhověl. Pokud však obviněná prodávala benzín E10 a vydávala jej za benzín E5, na který jsou z hlediska sledovaných ukazatelů jakosti kladena přísnější kritéria, nepochybně nesplnila své povinnosti a dopustila se tak uvedeného deliktního jednání, za které je sankcionována. Správní orgán musí odmítnout tvrzení obviněné, že zde reálně absentovalo riziko v podobě klamání zákazníků, kteří by se mohli domnívat, že tankují benzín E5, neboť údajně běžně prodávaným a dodávaným benzinem je benzín E10 vyjma prémiových paliv (Verva 100 apod.) ve zcela jiné cenové hladině. Správní orgán se naopak domnívá, že toto riziko bylo zcela reálné, neboť pokud byl výdejní stojan označen jako E5, bylo by absurdní se domnívat, že spotřebitel má i přes toto označení zato, že se jedná o benzín E10. Od prodávajícího spotřebitel nepochybně očekává poctivý a férový přístup a nelze po spotřebiteli požadovat, aby si sám činil závěry ohledně prodávaného benzínu na základě uvedených indikátorů (např. ceny). Uvedená argumentace je rovněž absurdní i z pohledu samotného značení, neboť v případě akceptování této argumentace by uvedené značení benzínu ztratilo zcela smysl. Pokud se dále týká přestupků dle ustanovení § 9 odst. 6 písm. e) zákona o pohonných hmotách, zde je obviněné vytýkáno, že dne 12.08.2024 a 15.08.2024 nezajistila grafické označení štítkem, ale pouze na pistoli výdejního stojanu pro předmětnou pohonnou hmotu. Není jí tedy vytýkána absence označení na stojanu, který byl označen právě jako benzín E5. Dále je obviněné vytýkáno, že dne 16.08.2024 nezajistila grafické označení štítkem správného provedení, a to jak na výdejní pistoli, tak i na pevné části výdejního stojanu pro předmětnou pohonnou hmotu. Tedy dne 16.08.2024 bylo již na výdejní pistoli i stojanu označení E10, toto však nebylo ve správném provedení. S ohledem na výše uvedené skutečnosti, pak správní orgán nepřistoupil k navrhovaným výsledkům svědků (dvou řidičů, kteří zavázeli palivo a jedné osoby, resp. obsluhy čerpací stanice), neboť věc je po důkazní stránce naprosto zřejmá a jejich výslech by nemohl přinést žádné nové skutečnosti, které by mohly mít vliv na právní posouzení věci. K námitce podjatosti inspekčního orgánu SGS správní orgán uvádí, že tento nemá žádné pochybnosti o její nepodjatosti a skutečnost, že jejich služeb využívá kontrolní orgán a patrně také dodavatel pohonných hmot Čepro nelze podezření z podjatosti dovodit. Inspekční orgán SGS je komerční subjekt, který poskytuje služby zákazníkům, kteří o tyto služby projeví zájem, což je naprosto standardní a zákonný postup. Bližší odůvodnění k výši uložené pokuty následuje v závěrečné části tohoto rozhodnutí.

Podle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich je přestupek společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. O věc do té míry bagatelní, že by již nešlo hovořit o naplnění materiální stránky přestupku, se v projednávaném případě nejednalo.

Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich ukládá v § 88 odst. 1 správnímu orgánu projednat ve společném řízení přestupky, jejichž skutková podstata se týká porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy, k jejichž projednání je příslušný též správní orgán.

Ukládání správních trestů za více přestupků upravuje § 41 zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, který v odst. 1 uvádí, že za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení se uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

Provedeným porovnáním horních hranic sazeb pokut bylo zjištěno, že v daném případě jsou nejpřísněji trestné dva přestupky podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách, neboť jak již výše uvedeno, za jejich spáchání se podle ustanovení § 8 odst. 3 písm. b) zákona o pohonných hmotách uloží pokuta do výše 5 000 000 Kč. Nicméně jako mírně závažnější z obou těchto přestupků, vyhodnotil správní orgán v posuzovaném případě

přestupek, uvedený v čl. I. bodu 1. výroku tohoto rozhodnutí, kterého se obviněná dopustila tím, že nabízela k prodeji motorový benzin s obchodním názvem *Natural 95*, který nevyhověl sledovaným ukazatelům jakosti, neboť zjištěná hodnota obsahu ethanolu činila 8,00 % V/V, oproti hodnotě 7,99 % V/V v případě přestupku uvedeného v čl. I. bodu 2. výroku tohoto rozhodnutí.

Při určení druhu a výměry správního trestu přihlédl správní orgán ve smyslu ustanovení § 37 písm. a) a c) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku a dále k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem v intencích demonstrativního výčtu jednotlivých skutečností uvedených v § 38, § 39 a § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky, která v daném případě hrají svou roli.

Povahu a závažnost obou přestupků dle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách vyhodnotil správní orgán zejména ve vztahu k významu zákonem chráněného zájmu, jímž je v posuzovaném případě zájem společnosti na ochraně spotřebitele před prodejem nekvalitních výrobků, zde nekvalitních pohonných hmot a s tím související zájem společnosti na ochraně majetku osob. Závažnost tohoto přestupku hodnotil správní orgán také s ohledem na hledisko závažnosti případných následků přestupku. Vychází ze jmenovaného ustanovení, podle kterého se přestupku dopustí ten, kdo prodá nebo vydá pohonnou hmotu, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1 téhož zákona. Jak již výše uvedeno, i zde prodávající nese objektivní odpovědnost za jakost jím prodávaných pohonných hmot. Otázka zavinění není rozhodující. Zjištěný přestupek má charakter přestupku ohrožovacího. Postačí, je-li zákonem chráněný zájem pouze ohrožen a škodlivý následek nemusí nutně nastat. V daném případě, jak již výše uvedeno, obviněná fakticky prodávala benzín E10, avšak tento neoprávněně vydávala na benzín E5, který však má jiné kvalitativní požadavky. Následkem tohoto jednání tedy mohlo dojít k tomu, že spotřebitel, který pro své motorové vozidlo měl v úmyslu načerpat benzín E5, kde povolená maximální hodnota sledovaného ukazatele jakosti „Obsah ethanolu“ stanovená technickou normou ČSN EN 228 činí 5,21 % V/V, načerpal benzín v kvalitě benzínu E10. Tato okolnost je z hlediska možného následku přestupku důležitá, neboť pro tankování paliva E10 do starších modelů platí určitá omezení vztahující se primárně k zvýšenému obsahu ethanolu. Zejména se to týká vlivu na určité konstrukční materiály palivové soustavy. Některé starší materiály jsou náchylné na vyplavování změkčovadel, což vede k jejich křehnutí, ztrátě pružnosti a následně k netěsnostem soustavy. Tato okolnost zvyšuje nebezpečnost přestupku a jeho následku, kterým může být v krajním případě i poškození motorového vozidla. Způsob spáchání přestupku spočívající v prodeji PHM nesplňující jakostní kritéria považuje správní orgán za typický pro uvedený druh deliktu, a proto jej nehodnotí ani ve prospěch, ani k tíži obviněné.

Povahu a závažnost obou přestupků dle ustanovení § 9 odst. 6 písm. e) zákona o pohonných hmotách vyhodnotil správní orgán zejména ve vztahu k významu zákonem chráněného zájmu, jímž je v posuzovaném případě zájem společnosti na ochraně spotřebitele a na jeho řádné informovanosti, aby se tak mohl rozhodnout pro správný typ paliva. Závažnost tohoto přestupku hodnotil správní orgán také s ohledem na hledisko závažnosti případných následků přestupku. Vychází ze jmenovaného ustanovení, podle kterého se přestupku dopustí ten, kdo nezajistí označení mimo jiné výdejních pistolí u stojanu pohonných hmot názvem prodávaných nebo vydávaných pohonných hmot v souladu s příslušnou českou technickou normou ČSN EN 16942+A1. Jak již výše uvedeno, prodávající tedy nese objektivní odpovědnost za správné označení výdejních stojanů a výdejních pistolí, to znamená, že pro vznik jeho odpovědnosti není rozhodující zavinění. Stačí pouhé zjištění, že byl porušen právní předpis (právní povinnost) a nastává odpovědnost konkrétního subjektu za konkrétní přestupek. Zjištěný přestupek má charakter přestupku ohrožovacího. Postačí, je-li zákonem chráněný zájem pouze ohrožen a škodlivý následek nemusí nutně nastat.

K oběma přestupkům pak lze souhrnně uvést, že žádné zvláštní okolnosti spáchání přestupků nebyly správním orgánem zjištěny. Při určení výměry pokuty přihlédl správní orgán jako k okolnosti přitěžující ve smyslu ustanovení § 40 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tedy, že obviněná spáchala více přestupků. Dále správní orgán přihlédl jako k okolnosti polehčující ve smyslu ustanovení § 39 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tedy ke skutečnosti, že se v rozhodné době jednalo o první porušení zákona o pohonných hmotách. Zbývající zákonem o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich stanovená kritéria, uvedená ve výše jmenovaných ustanoveních § 37 až § 40 nejsou v posuzovaném případě relevantní a na výši uložené pokuty proto nemají vliv.

K výše uvedené argumentaci obviněné týkající se údajně nepřiměřené výše úhrnné pokuty a obviněnou namítaného srovnání ukládaných pokut za obdobné přestupky s poukazem na konkrétní rozhodnutí, jimiž byly jiným obviněným uloženy, i když ne výhradně, nižší pokuty než obviněné, správní orgán uvádí, že při určení druhu a výměry správního trestu je nutné přihlížet k typové závažnosti protiprávního jednání, kterou zákonodárce vyjádřil již rozpětím zákonné sazby pro uložení pokuty, zejména je však nutné přihlížet k individuálním okolnostem každého konkrétního případu. Správní orgán si je pochopitelně vědom povinnosti uložené mu ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu, tj. že: „*Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.*“, nicméně je nutné zdůraznit, že určení druhu a výměry trestu v konkrétním případě není aritmetickým průměrováním již uložených trestů, resp. pokut.

V první řadě je třeba se zaměřit na rozpětí stanovené pokuty, neboť zákonodárce právě nastavením rozpětí pokut určuje typovou závažnost příslušného postihovaného protiprávního jednání. Přiměřenost uloženého druhu a výměry správního trestu se pak musí posuzovat v každém individuálním případě ve vztahu ke konkrétní povaze a závažnosti přestupku ve smyslu ustanovení § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky, dále se zřetelem ke konkrétním polehčujícím a přitěžujícím okolnostem ve smyslu ustanovení § 39 a ustanovení § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky. Nelze rovněž pominout, že finanční postih musí být znatelný v majetkové sféře obviněné a musí v sobě obsahovat i represivní složku. V opačném případě by postrádal smysl. Aby pokuta za přestupek naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele. V případě obviněné byla uložena pokuta v zákonném rozmezí a nijak nevybočuje z dosavadní praxe ukládání pokut správním orgánem.

Je tedy nutné zdůraznit, že stanovování výše pokuty je individuální proces, kdy je posuzován každý konkrétní případ s ohledem na výše uvedená zákonná kritéria. V zásadě tak nelze presumovat, že by stejná právní kvalifikace přestupku odpovídala stejné výši pokuty, bez ohledu na výše uvedená zákonná kritéria. V daném případě je jedním ze zásadních kritérií výše uvedené ohrožení spotřebitele předpokládaným následkem u přestupku dle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách. Jak již výše uvedeno, tato okolnost zvyšuje nebezpečnost přestupku a jeho následku, kterým může být v krajním případě i poškození motorového vozidla.

V dané věci je nepochybné, že uložená pokuta ve výši 150 000 Kč s ohledem na všechny výše uvedené okolnosti případu je přiměřená zjištěným pochybením. Správní orgán je toho názoru, že sankce za protiprávní jednání musí s sebou nést mj. také přiměřeně citelný zásah do majetkové sféry obviněné, aby byla vedena k důslednějšímu dodržování všech zákonných norem, kterými je při svém podnikání vázána. V daném případě, a to s poukazem na závažnost obviněné vytýkaných jednání po náležitém uvážení dospěl k závěru, že zde nejsou na místě důvody, pro které by bylo vhodné pokutu snížit. Správní orgán uloženou pokutu považuje za adekvátní zjištěnému porušení právních povinností.

V této souvislosti správní orgán obviněnou upozorňuje, že v souladu s ustanovením § 156 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, může požádat o posečkání úhrady pokuty nebo o její rozložení na splátky. Tato možnost je poskytována zejména v případech, kdy by neprodlená úhrada znamenala pro subjekt vážnou újmu či by vedla k zániku jeho podnikání. Žádost o posečkání či splátkový kalendář je třeba podat písemně. V žádosti je nutné uvést důvody, které k tomuto kroku vedou, a doložit je relevantními důkazy, jako jsou například informace o finanční situaci, příjmech a výdajích.

Dále je vhodné navrhnout konkrétní splátkový kalendář s uvedením výše jednotlivých splátek a termínů jejich úhrady. Podání této žádosti podléhá správnímu poplatku ve výši 400 Kč. Správní orgán posoudí žádost individuálně s přihlédnutím ke konkrétní situaci a rozhodne o případném povolení posečkání či splátkového kalendáře. V případě schválení je nezbytné dodržovat stanovené podmínky, včetně termínů splátek, neboť jejich porušení může vést k okamžitému zrušení povolení a vymáhání celé dlužné částky.

Za adekvátní má tak správní orgán v daném případě pokutu ve shora uvedené výši, což je sankce stanovená na úrovni 3 % zákonné sazby, která dle názoru správního orgánu odpovídá zákonem stanoveným kritériím a dostatečně plní i svou preventivní a represivní úlohu.

Je třeba znovu připomenout, že za uvedené přestupky lze uložit úhrnnou pokutu až do výše 5 000 000 Kč. Vzhledem k tomu, že nebyly uvedeny žádné skutečnosti, které by mohly mít zásadní vliv na zjištěný skutkový stav, správní orgán tak byl nucen setrvat na původní výši pokuty a považuje uloženou pokutu ve výši 150 000 Kč za adekvátní zjištěnému porušení právní povinnosti.

Při posuzování represivní a preventivní úlohy ukládané sankce přihlížel správní orgán k rozhodnutí Městského soudu v Praze, sp. zn. 10 Ca 250/2003: *„Preventivní úloha postihu nespočívá jen v účinku vůči žalobci. Postih musí mít sílu odradit od nezákonného postupu i jiné nositele stejných zákonných povinností; tento účinek pak může vyvolat jen postih odpovídající významu chráněného zájmu, včas a věcně správně vyvozený. Jde-li o finanční postih, musí být znatelný v majetkové sféře delikventa, tedy být nikoli pro něho zanedbatelný, a nutně tak musí v sobě obsahovat i represivní složku. V opačném případě by totiž postih delikventa smysl postrádal“*, a k usnesení Nejvyššího správního soudu 1 As 9/2008, které mimo jiné uvádí, že: *„Aby pokuta za jiný správní delikt naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele“*.

Správní orgán při svém rozhodování dbal, aby přijaté řešení bylo ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Po zvážení všech zjištěných skutečností přistoupil správní orgán k uložení pokuty ve shora uvedené výši, která je dle názoru správního orgánu vzhledem ke všem kritériím posuzování zjištěného protiprávního jednání v souladu se zásadou přiměřenosti uplatňovanou ve správním řízení a dostatečně plní svou preventivní i represivní úlohu.

Je však třeba mít na paměti, že sankce za protiprávní jednání musí s sebou nést mj. také přiměřeně citelný zásah do majetkové sféry obviněné, aby tato byla vedena k důslednějším dodržování všech zákonných norem, kterými je při svém podnikání vázána. Za prakticky totožné (výše uvedené) skutkové situace tak správní orgán neshledal ani důvody pro snížení uložené pokuty, pokutu ve výši 150 000 Kč považuje za přiměřenou, odpovídající okolnostem případu a dostatečně splňující represivní i preventivní účinky.

Závěrem je nutné poznamenat, že správní orgán byl rovněž nucen, jak uvedeno v čl. III. výrokové části tohoto rozhodnutí, rozhodnout i o nákladech řízení, neboť podle ustanovení § 79

odst. 5 správního řádu uloží správní orgán účastníku, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši stanovené vyhláškou Ministerstva vnitra České republiky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v rozhodném znění.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se lze do 15 dnů ode dne jeho doručení odvolat k Ústřednímu inspektorátu České obchodní inspekce prostřednictvím inspektorátu Středočeský a Hl. město Praha. Tato lhůta se počítá ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 správního řádu ode dne následujícího po jeho doručení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné. Nebude-li odvolání podáno v této lhůtě a nebude-li pokuta spolu s paušální částkou nákladů řízení zaplacená do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, budou vymáhány příslušným exekučním orgánem.

Mgr. Karel Mojžíš

ředitel České obchodní inspekce
Inspektorát Středočeský a Hl. m. Praha
se sídlem v Praze
v z. PaedDr. Jiří Němeček

podepsáno elektronicky